I: Naar een land gaan,
F: waar niets benoemd is,
L: vergeten door Dieu,
J: dat Adam toch niet kan vinden.
M: Naar het zuiden van Frankrijk.
L: De Provence.
J: Of zo.

I: Weglopen van huis.
Ik denk er elke dag aan,
maak ellenlange lijstjes
met wat ik zou meenemen.
En dan begin ik te schrappen.
F: Weglopen van huis.
Ik pomp me elke dag moed in,
maak ellenlange lijstjes
waarom ik het wel zou doen.
En dan begin ik te schrappen.
J: Soms overreageren:
ik zit vast in mezelf,
niemand begrijpt mij
en ik begrijp niemand.
Een geval van terminaal onbegrip.
Soms 'onderreageren'.
Zo slecht is het hier ook niet.
Kom niets te kort,
heb zelfs mijn eigen e-mail adres.
L: De angst om er alleen voor te staan,
geen vertrouwde omgeving meer,
geen betrouwbare gewoonten.
M: Weglopen van huis.
Het plezier ervaren
dat iedereen ongerust is.
De onzekerheid ervaren
dat niemand je wil.
F: De druppel zoeken
die de emmer zal doen overlopen.
J: De scheldnaam provoceren.
L: De slag in het gezicht uitdagen.
I: En dan uiteindelijk weggaan.
M: Zelfs niet als een dief in de nacht.
Weglopen,
zonder voorbereiding,
zomaar,
omdat de zon schijnt.

M: Lilith nam een dosis heroïsme en begaf zich, gewapend met uitroeptekens – en andere leestekens – door het mijnenveld van onzekerheden.
L: Met de grootste zorg borduurde Lilith een nieuwe dageraad in haar leven.
I: Met de kostbaarste en weelderigste klinkers en medeklinkers versierde Lilith haar dageraad met verrukkelijk moeilijke en subliem onuitsprekelijke namen.
F: Namen die onstuimige, heftige, overdadige dingen kunnen doen ontstaan.
J: Hoe dan ook.
L: Namen die wonderlijke dingen kunnen doen ontstaan.
J: Hoe dan ook.
I: Namen die buitensporige, extreme, grenzeloze dingen kunnen doen ontstaan.
J: Hoe dan ook! Voor Lilith begon een zaligmakende tijd. In het zuiden van Frankrijk. De Provence. Of zo.
I: Waar ze zich kon laten strelen door een warme bries.
F: Waar haar enig landschap uit kilometers lavendelvelden bestond.
I: Ze woonde in een klein huisje aan de rand van een lavendelveld.
J: Ver weg van de mensen.
L: Behalve zaterdagavond, dan ging ze naar het bal, waar ze de hoofden en andere lichamelijke onderdelen van de mannen op hol deed slaan.

M: Dit verhaal had nu reeds kunnen afgelopen zijn. Met een overgelukkige Lilith in de Provence.
Ware het niet dat Dieu er niet zo op gesteld was in de steek gelaten te worden. Hij stuurde drie engelen om Lilith te overtuigen terug te keren naar waar zij vandaan kwam.

L: Op een dag verscheen de eerste engel.
M: Ik was jou en jij was ik,
wat ik zag, zag jij ook
wat jij zag, zag ik ook,
zegt mijn moeder,
I: op strenge toon.
M: Wij waren onafscheidelijk,
aaneengehecht,
aaneengevlecht,
zegt mijn moeder,
I: op gemoedelijke toon.
M: Ik heb je niet negen maanden gedragen,
zes uur verschrikkelijke pijnen doorstaan,
een postnatale depressie doorstaan,
striemen op mijn buik gekregen,
opdat jij – zomaar – zou weglopen van huis,
I: barst mijn moeder uit.
J: Als ik aan mijn moeder denk,
F: denk ik aan sneeuw.
J: Sneeuw: 90% lucht, 10% ijs.
F: Zo is mijn moeder ook:
J: 90% lucht, 10% ijs.
I: Waarom ben je weggelopen van huis? vraagt mijn moeder.
M: Ik weet het niet meer zo goed.
L: Niet goed genoeg, zegt mijn moeder.
I: Op een dag werd ik wakker, de zon scheen en ... weg was ik.
L: Het regende toen je bent weggelopen van huis, zegt mijn moeder.
I: Ik ben niet weggelopen van huis, ik ben weggelopen van jou.
M: Wat heb ik nu weer misdaan?
snauwt mijn moeder mij af.
I: Al de namen die je mij gaf: nietsnut, nul, domoor.
En ik mocht zelfs geen commentaar geven op al die namen.
L: Je weet toch dat ik dat niet meende,
J: zegt mijn moeder in alle onschuld.
L: Het was voor je eigen bestwil,
I: zegt nog steeds mijn moeder, in alle onschuld.
M: Ik kan je ook verwijten dat je ooit eens een muts kocht voor mij. Geen gewone muts. Moderne design uit Lapland. Iedereen op school vond de muts natuurlijk belachelijk. Ze hadden nog nooit zoiets doms en idioots gezien. Ik wou de muts nooit meer aandoen. Toen heb je me op schoot genomen om mij te troosten. Kind, als je dan toch belachelijk bent, wees dan helemaal belachelijk. Wees het dan 150%. Geen halve maten. Vergeet niet dat je slechts een vrouw bent. Belachelijk zijn hoort bij de job.
Je was bitter. En ik moest het ook zijn.
L: Ik heb je nooit een muts uit Lapland gekocht, zegt mijn moeder. En trouwens, ik was niet bitter. Ik was alleen maar bezorgd.
I: De egoïstische plannen die je voor mijn toekomst maakte, de uitzichtloze dromen die je voor mij droomde.
Je was kleingeestig. En ik moest het ook zijn.
F: Ik was alleen maar zorgzaam, meer niet, verklaart mijn moeder.
J: Maar dat zijn nu eenmaal mijn herinneringen en of ze echt zijn of niet, het maakt niets uit.
F: Het maakt wel uit. Ik heb je nooit gezegd dat je belachelijk moest zijn, zegt, roept, gilt mijn moeder.
I: Ik heb je nooit gezegd dat je bitter of kleingeestig moest zijn, zegt, roept, gilt mijn moeder.
M: Maar dat is nu eenmaal mijn versie van de feiten.
L: Ik wil iets anders horen, zegt, roept, gilt mijn moeder.
M: Zoals? vraag ik haar.
L: Ik had graag iets anders willen horen, fluistert mijn moeder.
M: Zoals? vraag ik haar.
L: Zoals... omdat je naam Lilith is en Lilith hoort nu eenmaal 'slecht' te zijn. Is dat niet de eenvoudigste uitleg? Dan draagt geen van ons beiden de schuld, hoeven we mekaar niets te verwijten. Je bent weggelopen omdat je naam 'Lilith' is.
I: Een naam die jij mij hebt gegeven.
L: Nee, het was een idee van je vader. En je vader heeft ons verlaten, lang geleden.
J: Hij heeft *jou* verlaten.
F: Wil je terug naar huis komen?
vraagt mijn moeder mij op een zachtaardige toon.
F/I/M/L/J: Nee.
J: Mijn moeder haalt de grote artillerie boven. Ze zegt mij: en als ik je nu beloof dat ik zal ver-